

то на съгласія, кои-то унищожява, нито на половѣ (родове), кои-то разбърква, нито на хубость-тъ коѣх-то направа да вѣхне, нито на ума, кого-то отслабва: като си размърда дългы-ты и сипкавы крыла, махва далечъ отъ себе-си дни-ты, мѣсяцы-ты, години-ты, и удара или нѣкой еднороденъ сынтъ, надѣжба на цѣло семейство, или нѣкой обычливъ царь и Самодержецъ, кого-то сваля отъ прѣстола, едвамъ что възлизалъ на него: по-нѣкой пѣтъ грабва нѣкоѣхъ си младаженница още отъ брачныя одѣръ и прѣобраща свадбенскѣ-тъ веселбѣ въ жалостны плачове. Чясто оставя той одного прѣстарѣлаго старца съ болны и нѣмощны позне, и прѣкъсва дни-ты на нѣкой здравъ и силенъ челоуѣкъ. Тогава само оставя смъртоноснѣ-тъ си косѣ, да падне върху старцы-ты, кои-то го обыколявать, когато веке отмалѣе рѣка-та му и не може да ся простира на далечъ за да си избира жертвы-ты. И тогава падать тѣи сѣще както и пожълтели-ти листове при свършване-то на Есень-тъ, кога-то духание-то на строгый Акылонъ разиграе дрѣвеса-та.

Таковыя сѣ играчки-ты кои-то забавлявать врѣмя-то, кога-то съ крвопролитнѣ-тъ си косѣ, удара свои-ты жертвы; и противный ударъ, като ги прѣдава на смърть-тъ, коя-то съ четыры очи глѣда за да ги грабне, отваря черны-ты оныя прѣгради кои-то сѣ като порты на вѣчность-тъ и прѣзъ кои-то сичкы-ты души влизать въ безкрайнѣ-тъ онѣхъ имперіѣхъ, отъ дѣто ни единъ мъртве-